

градината на *Нено Господиновъ* въ Клуцохоръ, дѣто си облѣкли възстанническитѣ дрехи. Къмъ тѣхъ се присъединили *П. Бановъ, Г. Колевъ, Ставри Ненчовъ, Петъръ Гендовъ, Паню Александровъ, Юрданъ Димитровъ, Стефанъ Кънчевъ и Юрданъ Бакърджиевъ*. Отъ Сливенъ тѣ потеглятъ за Къшленскитѣ лозя, дѣто се събиратъ съ *Стоилъ Войвода*, а отъ тукъ се отправятъ за *Гюнгийормесъ*, дѣто е била частъ отъ четата на послѣдния.

Прѣзъ сжщата нощъ *Стефанъ Сертъ-костовъ*, порано куриеръ на сливенскитѣ и ямболски революционери, отива къмъ Ямболъ, за да посрѣшне излизащитѣ отъ града четници *Георги и Стефанъ Дражеви, Жеко Андреевъ, Панайотъ Минковъ, Ат. Тодоровъ и Захари Великовъ*. Тия послѣднитѣ, слѣдъ дълги лутания, най-послѣ се съединяватъ съ Сливенската чета.

Избухване на възстанието.

Тѣй съединенитѣ съ сливенци малко ямболски възстанници не сж били послѣднитѣ, които се очаквали да се появятъ въ Балкана и задружно да развѣятъ знамето на свободата. *Стоилъ Войвода* не е подкачилъ и слѣдъ това възстанието, но е чакалъ прииждането и на тия сливенци, които не сж успѣли да излѣзатъ отъ града на 3-и май. Прѣдполагало се да се събератъ около 200 души, но отишлитѣ да измратъ въ Балкана едва надминавали четвъртината на тоя брой. Останалитѣ слѣдъ 3-и май сливенски възстанници въ града не можели по никой начинъ да излѣзатъ вѣнъ отъ него, защото още въ сжщата нощъ на 3-и май властитѣ се научили за станалото и обиколили цѣлия градъ наоколо съ силенъ кордонъ отъ войска. *Стоилъ Войвода* чакалъ на *Кушъ-Бунаръ* тъкмо петъ дена, но напраздно. Вѣнъ отъ това, храната била изедена, а възстанниците били разбити въ надеждитѣ си за осществяване на грандиозния планъ.

Тѣй или инѣкъ, всички били рѣшени да измратъ, нежели да се разпрѣснатъ безъ да направятъ нѣщо на турцитѣ. На 7-и май, *Стоилъ Войвода*, слѣдъ като заклелъ четниците си прѣдъ развѣтото знаме, избира юначния и снаженъ *Стефанъ Сертъкостовъ* за знаменосецъ и потегля за *Нейково*. Тамъ той дига на кракъ селенитѣ и взема нѣколко отъ тѣхъ и слѣдъ туй заминава за *Жеравна*, дѣто се повторило сжщото.¹⁾ Взетитѣ отъ тия двѣ села четници били силомъ изтрѣгнати отъ спокойнитѣ имъ жилища, и ето защо

¹⁾ Въ *Нейково*, сжщо прѣдъ развѣтото знаме, е билъ отслуженъ молебенъ отъ мѣстния попъ. Когато послѣдниятъ билъ хванатъ отъ турцитѣ слѣдъ разпрѣсването на възстанниците и докаранъ въ Сливенъ за да го обѣсатъ, той се оправдалъ съ думитѣ: „че каквото имъ четохъ (на възстанниците), такова и намѣриха.“